

МОТИВИ към Решение от 23.04.2024 год. по АНД № 479 по описа за 202 год. на Районен съд – гр.В.

Наказателното производство е образувано по постановление внесено от РП-гр.В. за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание на основание чл.78а от НК срещу Д.В.А. от гр.В. с ЕГН ***** за извършено от него престъпление по чл.131, ал.1, т.2, пр.1 във вр.с чл.130, ал.2 от НК.

Представителят на РП-В. в съдебно заседание е взел становище по предложеното постановление, поддържа се обвинението срещу обвиняемия А., и моли съда да постанови съдебен акт, с който да бъде признат той за виновен и да му бъде наложено наказание в минималния размер.

Обв.А. в съдебно заседание не се признава за виновен, отрича обстоятелствата по внесеното обвинение в съда, като моли да бъде наложено спрямо него предложеното от районната прокуратура административно наказание в минимален размер.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени всяко поотделно и в съвкупност, Съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Обв.А. работи в МБАЛ като охранител и има качеството „длъжностно лице“ по смисъла на чл.65 от ЗЧОД. Пострадалият свидетелят Г. работи като лекар в ЦДМП-В. и е председател на синдикат „Здравеопазване“ към НС „Защита“. На 10.11.2021г. преди обяд се провела среща между синдикат „Защита“ и Директора на МБАЛ-В.. Пред кабинета на д-р Найденова около 13,00ч.014,00ч. се били събрали и изчаквали пристигането ѝ около десетина човека. Докато чакали свидетелят Г. провел телефонен разговор в коридора, движел се между двете врати на централния вход на болницата. Внезапно усетил силен удар в ляво в поясна област. От удара изпуснал телефона си. Обърнал се и видял зад гърба си обвиняемия А., който се обърнал към свидетеля, казвайки му: „Ти защо пречиш да се влиза в болницата?“. Пострадалият Г. усетил силна болка в левия бъбрек, вдигнал якето си и показал на жените, които чакали заедно с него да видят какво е станало. На мястото на удара го боляло. Те видели зачервяване. Свидетелката Томова е видяла А. да подпира с ръка в областта на кръста Г., който отскочил напред и казал: „Вижте този как ме удари.“. Свидетелките Петрова, Калинова и Маринова са видели как пострадалият свидетел отскочил напред, а зад него е бил обвиняемия. След преглед на свид.Г. при личен лекар свидетеля д-р Томова, свидетелят е имал подутина и насиняване с размери 10x10 в лявата поясна област. Според заключението на съдебно-медицинската експертиза на вещото лице д-р И., на потърпевшия е причинена лека телесна повреда, изразяваща се в контузия в лява поясна област със зачервяване на кожата, което е довело до болка и страдание. Според заключението на

допълнителната СМЕ на в.л. д-р И., на потърпевшия Г. е причинена контузия на кожата в лява поясна област със зачервяване и последващи оплаквания от болка и кръв в урината. Травмата е довела до болка и страдание.

Горната фактическа обстановка се подкрепя от събраните писмени и гласни доказателства, приобщени по делото по реда на чл.283 от НПК, а именно: показанията на свидетелите Г., Дичов, Неделкова, Томова, Илиева, Маринова, Калинова, Копчева и Петрова, заключенията на съдебно медицинските експертизи, медицинска документация - резултати от изследвания, амбулаторен лист, договор за възлагане, трудов договор, длъжностна характеристика, график, материалите по ДП № 387/2022г. по описа на РУ-В., пр.пр.№ 2954/2022г. по описа на РП-В., докладни записки, свидетелство за съдимост и карта за обвиняемо лице.

При тези данни, Съдът приема, че обвиняемият А. е осъществил състава на престъплението по чл.131, ал.1, т.2, пр.1 във вр.с чл.130, ал.2 от НК, както от обективна, така и от субективна страна.

От обективна страна той на 10.11.2021г. в гр.В., в сградата на МБАЛ“Света Петка“АД-В., ул.“Цар Симеон Велики“, № 119, в качеството си на длъжностно лице „охранител“ при и по повод изпълнение на службата си, чрез нанасяне на удар в лява поясна област на свидетеля пострадалият Г., му причинил лека телесна повреда, изразяваща се в контузия в лява поясна област със зачервяване на кожата, което е довело до болка и страдание на Г..

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, като деецът е съзнавал обществено опасният му характер и неговите обществено опасни последици, и е предвиждал настъпването на обществено опасните последици. Искал е и е целял настъпването на обществено опасния резултат и неговите последици. За формата на вината се прави извод от конкретното поведение на извършителя.

За посоченото по-горе престъпление е предвидено наказание „Лишаване от свобода“ до една година или „пробация“. Деецът не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК, видно от справката за съдимост на същия. От деянието не са причинени имуществени вреди другиму, видно от Постановлението на РП-В.. При това положение съдът счита, че са налице условията на чл.78а, ал.1 от НК, като А. следва да бъде освободен от наказателна отговорност и да се наложи наказание „глоба“ в размер на 1000 лева. Съдът счита, че целите на наказанието по чл.36 от НК ще бъдат реализирани, като на дееца се наложи към минималното наказание по чл.78а от НК. При определяне на наказанието съдът съобрази, че дееца не разкриват висока степен на обществена опасност. Последният не се отклонява от наказателния процес и органите на съдебната власт. С чисто съдебно минало е – не е осъждан. От стореното не са настъпили съществени вредни последици за обществените отношения. Тези обстоятелства съдът прецени като смекчаващи отговорността обстоятелства.

А. следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата направените

по делото разноси за експертизи.

Водим от горното и на основание чл.378, ал.4, т.1 от НПК, Съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: